

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 974/06
06.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Sonje Manojlović i Dragana Aćimovića članova veća sa savetnikom Milom Bandukom, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela iz člana 246. stav 3. Krivičnog zakonika, rešavajući o žalbi branioca optuženog adv. BB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pančevu K. 202/05 od 22.02.2006. godine, posle sednice veća održane dana 06.06.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Pančevu K. 202/05 od 22.02.2006. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom je oglašen krivim optuženi AA zbog krivičnog dela neovlašćeno držanje opojnih droga iz člana 246. stav 3. Krivičnog zakonika i za to delo osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 15.000 dinara koju je dužan da plati nakon pravosnažnosti presude, a koja će se u slučaju nenaplativosti zameniti kaznom zatvora računajući svakih započelih 1.000 dinara sa jednim danom zatvora.

Od optuženog je oduzeta opojna droga navedena u izreci pobijane presude.

Optuženi je obavezan da plati na ime paušala sudu iznos od 8.000 dinara.

Protiv te presude žalbu je izjavio branilac optuženog, zbog svih osnova zbog kojih se presuda može pobijati, s predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje, ili pak presuda preinači u smislu navoda te žalbe.

Republički javni tužilac Srbije je podneskom Ktž. br. 1090/06 od 16.05.2006. godine, predložio da se žalba kao neosnovana odbije, a prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP i po oceni navoda iznetih u žalbama, našao:

Mada se žalbom prvostepena presuda pobija i zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, u obrazloženju u žalbe se ne navodi u čemu se te povrede ogledaju, pa je Vrhovni sud presudu ispitao po službenoj dužnosti i našao da ista ne sadrži povrede zakona na koje pazi u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP.

Osporavajući utvrđeno činjenično stanje u žalbi se ponavlja odbrana optuženog da on nije držao opojnu drogu na svom tavanu navodeći da je tavan na kome je pronađena opojna droga zajednički i da se na drugom delu tavana

nalazila teretana gde je neko od korisnika iste ostavio opojnu drogu. Po žaliocu takva odbrana optuženog je i potvrđena iskazom svedoka VV, ali sud taj iskaz ne prihvata, ocenjujući da je isti irelevantan za presuđenje. Osim toga, GG inspektor SUP-a je tvrdio da je droga pronađena odmah desno od stepeništa na tavanu, a koje stepenište je zajedničko za oba dela tavana, kao i da su oba tavana prolazna iz jednog u drugi, odnosno da između njih nema vrata. Stoga je bilo nužno da se uviđajem na licu mesta utvrdi postojanje teretane a što je branilac i predložio u toku postupka, ali je prvostepeni sud takav predlog odbio, pa se zaključak suda da je optuženi ostavio opojnu drogu na tavanu ne može smatrati pravilnim.

Vrhovni sud međutim, nalazi da je prvostepeni sud pravilno ocenio sve izvedene dokaze i odbranu optuženog i u obrazloženju presude dao dovoljno razloga zašto ne prihvata odbranu optuženog a veruje iskazu svedoka GG i na osnovu takve ocene nesumnjivo utvrdio da je optuženi izvršio krivično delo u pitanju.

Ovakva odbrana optuženog je opovrgnuta izvedenim dokazima u postupku pre svega iskazom svedoka GG i potvrdom o privremeno oduzetim predmetima. Naime, svedok GG u svom iskazu navodi da se ne seća da li je na susednom tavanu bila teretana koja je u funkciji, čega bi se svakako i po nalaženju ovoga suda setio da je zaista bila potpuno opremljena i radila, pa je u svemu pravilan zaključak prvostepenog suda da teretana nije radila. Ovo tim pre, ako se ima u vidu da ni svedok VV koji je nosilac prava na teretani u svom iskazu nije mogao da se izjasni da li je teretana bila u funkciji. Nepotrebno je stoga da se izlaskom na lice mesta utvrdi postojanje teretane na tavanu te kuće. Stoga, a kako je droga pronađena na delu tavana koji pripada optuženom koji je i potpisao potvrdu o oduzimanju droge bez primedbi, pravilno prvostepeni sud zaključuje da je optuženi neovlašćeno na tom mestu držao opojnu drogu marihuanu kako je to navedeno u izreci pobijane presude, pa se navodi žalbe kojima se osporava da je drogu na tom mestu ostavio optuženi pokazuju neosnovanim.

Na osnovu činjeničnog stanja koje je kako u pogledu činjenica koje čine obeležja krivičnog dela u pitanju tako i u pogledu onih koje se tiču vinosti optuženog i okolnosti pod kojima je delo učinjeno, pravilno i potpuno utvrđeno, prvostepeni sud je pravilno zaključio da u izreci pobijane presude opisana protivpravna delatnost optuženog sadrži obeležja krivičnog dela neovlašćeno držanje opojne droge iz člana 246. stav 3. Krivičnog zakonika. O tome je prvostepeni sud u obrazloženju presude dao dovoljno razloga koje i ovaj sud prihvata.

Prvostepeni sud je, međutim, odlukom o kazni povredio krivični zakon. Jer u smislu člana 48. Krivičnog zakonika novčana kazna se može odmeriti i izreći ili u dnevnim iznosima ili u određenom iznosu, a prema odredbi člana 50. istog Zakonika ako nije moguće utvrditi visinu dnevnog iznosa novčane kazne ni na osnovu slobodne procene suda ili bi pribavljanje takvih podataka znatno produžilo trajanje krivičnog postupka sud će izreći novčanu kaznu u određenom iznosu u okviru propisane najmanje i najveće mere novčane kazne. Stoga, a kako je prema stavu 3. tački 5. istog člana navedenog Zakonika za krivično delo u pitanju propisana novčana kazna najmanje 100.000 dinara, to se optuženom za krivično delo neovlašćeno držanje opojnih droga iz člana 246. stav 3. KZ nije mogla izreći novčana kazna u iznosu od 15.000 dinara, ali s obzirom da je zakon povređen u korist optuženog, a nema žalbe javnog tužioca, to je prvostepena presuda morala biti potvrđena, uz konstataciju da je time povređen zakon u korist optuženog.

Pravilna je i odluka o oduzimanju droge doneta na osnovu člana 246. stav 7. KZ.

Sa svega napred iznetog, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Predsednik veća-sudija,

Novica Peković, s.r.

Zapisničar,

Mila Banduka, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

